

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر عصاره متانولی میوه زالزالک بر لیشمانیا ماژور در شرایط برونتنی

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 20، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

یحیی معروفی - استادیار، گروه انگل شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

منصور دبیرزاده - استادیار، گروه انگل شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی زابل

سیدحسن حسین پورموسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد انگل شناسی پزشکی، گروه انگل شناسی، دانشکده

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: ترکیبات پنج ظرفیتی آنتی‌موآن داروی رایج لیشمانیوز هستند. علاوه بر عوارض جانبی، عود و مقاومت دارویی از مشکلات اصلی این داروهاست. زالزالک دارای خواص آنتی اکسیدانی و ضد باکتریایی است. هدف از تحقیق حاضر بررسی تاثیر ضدلیشمانیایی عصاره میوه زالزالک در شرایط آزمایشگاهی می باشد. مواد و روشها: در این مطالعه تجربی عصاره زالزالک با غلظت های مختلف به پروماستیگوت های لیشمانیا ماژور افزوده شد. بعد از گذشت 24، 48 و 72 ساعت، میزان کشندگی با دو روش شمارش مستقیم و روش رنگ سنجی MTT بررسی شد. همچنین، عصاره زالزالک به ماکروفاژ آلوده به آماستیگوت انگل افزوده شد و پس از گذشت 24 و 48 ساعت، میانگین تعداد آماستیگوت در ماکروفاژ آلوده محاسبه گردید. نتایج: میزان کشندگی بیشترین و کمترین غلظت (0/5 و 60µg/ml) به ترتیب بعد از گذشت 24 ساعت 31/86 و 27/93 درصد، بعد از 48 ساعت، 20/11 و 20/94 درصد و بعد از 72 ساعت، 35/19 و 55/14 درصد بود. IC(50) بود از 24 ساعت، 49/13µg/ml به دست آمد. میانگین تعداد آماستیگوت در هر ماکروفاژ پس از 24 ساعت در گروه های کنترل، زالزالک با غلظت های 1µg/ml؛ 10 و 100 به ترتیب 3/91، 1/97، 1/76 و 1/78 محاسبه گردید. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که اگرچه عصاره میوه زالزالک اثر کشندگی چندانی بر پروماستیگوت ندارد ولی تا حدودی مانع از تکثیر آماستیگوت در داخل ماکروفاژ می شود.

کلمات کلیدی:

زالزالک، لیشمانیا ماژور، پروماستیگوت، آماستیگوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/947717>

